

U Zadru, 27. 06.2025.

Posl. br.:St-25/2023

VISOKI TRGOVAČKI SUD

putem:

TRGOVAČKI SUD U ZADRU

STEČAJNI DUŽNIK: Stečajna masa iza SUPELLEX d.o.o. u stečaju, Zadar (Grad Zadar), Ulica Dalmatinskog Sabora 3, OIB: 32532280264, zastupano po Ivanka Bosotina, OIB: 81654623800, stečajna upraviteljica

RAZLUČNI VJEROVNIK: TIM d.o.o., Nadin, Nadin 94, OIB: 99250182147, zastupano po punomoćnici, Magdaleni Bokanović, odvjetnici u Zadru, Ulica Postrojbi specijalne policije 6

Ž A L B A

protiv rješenja Trgovačkog suda u Zadru posl. br. St-25/23 od 10. lipnja 2025. godine

2x

punomoć

I/U svezi s gore navedenim predmetom, razlučni vjerovnik navodi kako je primio rješenje Trgovačkog suda u Zadru posl. br. St-25/23 od 10. lipnja 2025. godine te u ostavljenom roku protiv navedenog rješenja podnosi ovu žalbu, pobijajući to rješenje u cijelosti iz svih žalbenih razloga.

II/ Pobijanim rješenjem toč. I. izreke utvrđuje se da se od diobene mase ostvarene prodajom nekretnine k.č.br. 702/1, kuća i dvor, površine 863 m², upisane u zk. ul. 1258 k.o. Zadar unovčene za iznos od 459.103,50 eura pod a) **prvenstveno namiruje stečajna masa stečajnog dužnika temeljem troškova unovčenja, stvarnih troškova i obveza stečajne mase u iznosu od 40.007,19 eura pod b razlučni vjerovnik u iznosu od 420.440,36 eura (prijebojem)**, što

iznosi 85,82% u odnosu na prijavljenu tražbinu. Nadalje, toč. II. izreke istog rješenje nalaže se FINA-i da izvrši prijenos novčanih sredstava sa posebnog označenog računa na račun stečajnog dužnika u iznosu od 40.007,19 te razlučnom vjerovniku iznos od 335,55 eura.

Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da je na ročištu za diobu kupovnine ostvarene prodajom predmetne nekretnine stečajna upraviteljica predložila prvenstveno namirenje iznosa od 40.342,74 eura kojim iznosom se namiruje stečajna masa, a što se odnosi na trošak provedbe javne dražbe, nagradu stečajne upraviteljice i ostale troškove stečajnog postupka. Dalje sud da je razlučni vjerovnik i stečajni vjerovnik koji ostaje ne namiren u iznosu od 71.170,34 eura.

Dalje sud utvrđuje da je Rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. PŽ-4095/2024-2 od 18. prosinca 2024. ukinuto je prvostupanjsko rješenje iz kolovoza 2024. . godine te je predmet vraćen na ponovni postupak uz uputu prvostupanjskom sudu da će u ponovljenom postupku sud obrazložiti odluku o trošku, navesti kako je utvrdio iznos svakoga troška, obrazložiti odluku o visini nagrade stečajnoga upravitelja i uzeti u obzir pravila o razmjernom namirenju troškova koji se odnose na cijelu stečajnu masu.

Sud navodi kako je u povodu ponovljenog postupka pozvao stečajnu upraviteljicu da sudu dostavi precizan obračun troškova unovčenja predmeta razlučnoga prava u odnosu na nekretninu stečajnoga dužnika i to naročito u pogledu pobližeg obrazloženja utvrđenja iznosa svakog od troškova, uz uzimanje u obzir i pravila o razmjernom namirenju troškova koji se odnose na cijelu stečajnu masu te utvrđenje u kojem se iznosu nakon namirenja troškova namiruje tražbina razlučnog vjerovnika te koji iznos s posebnog računa Financijska agencija ima uplatiti na račun stečajne mase, čemu je stečajna upraviteljica udovoljila u svom podnesku od 2. travnja 2025.

Dalje sud navodi kako je prema odredbi čl. 248. Stečajnoga zakona (Narodne novine br. 71/15, 104/17, 36/22, 27/24 ; u daljnjem tekstu: SZ) određeno da će nakon unovčenja stvari ili prava na kojem postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi sud iz iznosa ostvarenog prodajom: 1. namiriti troškove unovčenja iz čl. 254. SZ-a, 2. namiriti tražbine razlučnih vjerovnika prema redoslijedu određenom pravilima ovršnoga postupka i 3. preostali iznos predati stečajnom upravitelju za namirenje stečajnih vjerovnika.

Dalje sud navodi kako je utvrdio da troškovi unovčenja, stvarni troškovi i obveza stečajne mase iznose ukupno 40.007,19 eura i kao takvi se odnose na stvarni trošak – trošak procjene nekretnine u iznosu od 291,99 eura (o čemu postoji dokaz u spisu – račun KB Studio, vl. Krešimir Bačan od 9. studenoga 2022. koji je iznos platio razlučni vjerovnik i koji se njemu ima vratiti. Nadalje sud je utvrdio da se ta se stavka odnosi i na trošak provedbe elektroničke javne dražbe koji iznosi 92,90 eura i to sve prema računu FINA br. 342-0124-000001 od 29. siječnja 2024.

Zaključno sud, ponovno utvrđuje kako u taj trošak pripada i razmjerni dio nagrade stečajnoj upraviteljici, a koja je pak svoju nagradu utvrdila prema ukupno ostvarenom prihodu od prodaje cjelokupne prodaje svih nekretnina, uključivo i onih koji nisu bili predmetom razlučnog prava. Sukladno tome sud navodi kako primjenom Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima (Narodne novine br. 105/2015) – uzevši u obzir iznos unovčenja obje nekretnine kao osnovicu uz dodatak 7,5 % na ime doprinosa, nagrada stečajnoj upraviteljici treba iznositi ukupno 43.922,26 eura, odnosno 87,15 % te nagrade pa da na trošak nagrade stečajnoj upraviteljici otpada iznos od 38.278,25 eura.

Posljednje sud navodi kako je na ime troškova postupka razlučni vjerovnik do sada uplatio iznos od 40.342,74 eura, pa da mu je potrebno vratiti iznos od 335,55 eura.

Pobijano rješenje nezakonito je iz sljedećih razloga.

Razlučni vjerovnik je na ročištu radi diobe kupovnine 17.07.2024 podnio stanje potraživanja razlučnog vjerovnika na dan pravomoćnosti rješenja o dosudi nekretnine na kojoj ima razlučno pravo.

U konkretnom predmetu, Sud je potpuno krivo naveo iznos potraživanja razlučnog vjerovnika i to prema podnesku stečajne upraviteljice umjesto stanju potraživanja razlučnog vjerovnika koje je uredno predano u spis i iznesen na zapisnik na samom ročištu radi diobe kupovnine od 17.07.2024.

Nigdje odredbama Ovršnog zakona nije određeno da bi stanje potraživanja razlučnog vjerovnika na bilo koji način bio ovlašten predlagati ili utvrđivati ovršenik ovdje stečajni dužnik odnosno stečajna upraviteljica kojoj je sud, bez konkretnih dokaza i bez obrazloženja priklonio vjeru.

Člankom 125. stavkom 1. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 112/12., 25/13., 93/14., 73/17., 131/20. i 114/22. – dalje: OZ), koji se u ovom postupku primjenjuje na temelju članka 247. stavka 1. SZ-a, propisano je da o namirenju ovrhovoditelja i drugih osoba kojima pripada pravo na namirenje sud odlučuje rješenjem nakon održanoga ročišta, uzimajući u obzir podatke iz spisa i zemljišne knjige te utvrđenja na ročištu.

Člankom 302. stavkom 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima propisano je da tražbina osigurana založnim pravom ima pri namirivanju iz vrijednosti zaloga prednost pred svim tražbinama koje nisu osigurane založnim pravima na tom zalogu, ako nije što drugo zakonom određeno, dok je stavkom 2. istog članka propisano da ako je zalog opterećen s više založnih prava, prednost pri namirivanju ima ona tražbina koja je ispred ostalih u prvenstvenom redu.

Osim na ročištu 17. 7. 2024. godine, razlučni vjerovnik je sudu sukladno zaključku od 9. veljače 2024. godine dostavio izračun svoje tražbine koja je na dan 9.02.2024 po iznosila 543.390,24 eura i koji iznos stečajna upraviteljica do ročišta za diobu kupovnine ili kasnije nije osporila sve u smislu članka 117. OZ-a.

Sljedom navedenog prvo i osnovno je pogrešno utvrđenje visine tražbine razlučnog vjerovnika.

Nadalje, odredbom čl. 247 Stečajnog zakona propisano je da se nekretnina na kojoj postoji razlučno pravo prodaje u stečajnom postupku, na prijedlog stečajnoga upravitelja ili razlučnoga vjerovnika, uz odgovarajuću primjenu pravila ovršnoga postupka o ovrsi na nekretnini.

Odredbom čl. 248 SZ-a određeno je da će nakon unovčenja stvari ili prava na kojemu postoji razlučno pravo upisano u javnoj knjizi sud će iz iznosa ostvarenoga prodajom:

1. namiriti troškove unovčenja iz članka 254. tog Zakona
2. namiriti tražbine razlučnih vjerovnika prema redoslijedu određenom pravilima ovršnoga postupka i
3. preostali iznos predati stečajnom upravitelju za namirenje stečajnih vjerovnika.

Odredbom čl. 253 SZ-a određeno je da će se, nakon što stečajni upravitelj unovči pokretnu stvar ili tražbinu, iz utrška u stečajnu masu prije svega unijeti iznos potreban za naknadu troškova utvrđivanja predmeta razlučnoga prava i naknadu troškova njegova unovčenja, a da će od preostalog iznosa bez odgode će se namiriti razlučni vjerovnik.

Odredbom čl. 254 SZ-a određeno je da je stečajni upravitelj dužan je dostaviti sudu obračun troškova utvrđivanja predmeta razlučnoga prava i troškova njegova unovčenja u roku od osam dana od dana pravomoćnosti rješenja o dosudi. Nadalje, određeno je i da se troškovi unovčenja predmeta razlučnoga prava određuju se paušalno u iznosu od 5 % od utrška. Ako su stvarno nastali troškovi unovčenja znatno niži ili viši, odredit će se u stvarnoj visini. Ako je zbog unovčenja stečajna masa opterećena porezom, iznos toga poreza pridodaje se paušalu troškova unovčenja odnosno stvarno nastalim troškovima unovčenja.

Imajući u vidu navedene odredbe zakona valja ukazati na sljedeće.

Iz pobijanog rješenja razvidno je da je sud nakon ukidne odluke specificirao troškove , no ni u povodu ponovljenog postupka sud nije dao obrazloženje **zašto bi i po kojoj pravnoj osnovi nagrada stečajnoj upraviteljici i ostali troškovi stečajnog postupka bili u prvenstvenom redu namirenja.**

Iz obrazloženja pobijanog rješenja ponovno proizlazi da je sud u cijelosti prihvatio prijedlog stečajne upraviteljice od 2. travnja 2025. godine koja je napravila obračun troškova unovčenja u ukupnom iznosu od 43.922,26 eura sukladno odredbi čl. 254. SZ-a, od kojeg ukupnog iznosa:

1. iznos od 40.857,92 eura predstavlja nagradu stečajnom upravitelju,
2. iznos od 3.064,34 eura predstavlja doprinos na nagradu stečajnoj upraviteljici
3. iznos od 92,90 eura predstavlja računa FINA-e za provedbu dražbe
4. iznos od 291,99 eura predstavlja račun KB STUDIO, račun za usluge vl. Krešimir Bačan, a koji je račun podmirio razlučni vjerovnik i koji iznos mu se ima vratiti

Iz navedenog je razvidno da sud ponovno nagradu stečajne upraviteljice označava kao troškove koji se u konkretnom predmetu imaju prvenstveno namirivati i na takav način obračunavati!

Visoki trgovački sud jasno je naznačio ovom sudu da se troškovi unovčenja koji su u vezi s prodajom stvari i troškovi koji izravno terete prodanu stvar, namiruju iz iznosa ostvarenog prodajom u cijelosti, a da se troškovi koji nisu u izravnoj vezi s unovčenjem stvari, kao opći troškovi nastali radi cjelokupne stečajne mase, namiruju razmjerno vrijednosti predmeta na kojem postoji razlučno pravo i vrijednosti ostatka stečajne mase. U troškove koji se namiruju razmjerno ulaze i troškovi nagrade stečajnog upravitelja i doprinosi. **Dakle, ti troškovi terete cjelokupnu stečajnu masu te se namiruju razmjerno vrijednosti nekretnina u odnosu na ostalu stečajnu masu, a što je sud u konkretnom predmetu propustio utvrditi.**

Osim toga, iznosi u rješenju pogrešno su zbrojeni. U pobijanom rješenju stoji da je nekretnina unovčena za 459.103,50 i da se onda namiruju prvenstveno troškovi u iznosu od 40.007,19, što pak znači da za namirenje razlučnog vjerovnika ostaje 419.096,31, a ne 420.440,36 kako opet prepisuje sud očito iz obračuna stečajne upraviteljice. Također pogrešno je utvrđena uplaćena jamčevina i razlučni vjerovnik je trebao dodati za troškove 33,39 eur ostalo se treba vratiti.

III/ Slijedom navedenog, razlučni vjerovnik predlaže da nadležni Visoki trgovački sud njegovu žalbu nađe osnovanom i na zakonu utemeljenom, žalbu usvoji u cijelosti, pobijano rješenje preinači u cijelosti u korist razlučnog vjerovnika, a podredbom da pobijano rješenje ukinе i predmet vrati na ponovno odlučivanje.

Razlučni vjerovnik, p.p.

